

रभिसम्पद्यतऽइति (१.५.१.६१) । सं० एकवारं चित्यस्योपरि निधानेनैवाहुवनी-
याग्नेरेव सर्वदा चित्यात्मकता सम्पन्ना ॥ ॥ षष्ठी कण्डिका ॥ ६ ॥

इत्युपाध्यायकर्कविरचिते कात्यायनसूत्रभाष्येऽष्टादशोऽध्यायः ॥ ॥ अग्निः समाप्तः ॥

इति कात्यायनसूत्रेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

आचार्येणाग्निरनुविहितः । इदानीमवसरप्राप्तं सौत्रामण्यनुविधानं क्रियते ।

ब्राह्मणयज्ञः सौत्रामण्यद्विकामस्य ॥ १ ॥ (१२.१.१.१) । ब्राह्मणग्रहणं क्षत्रियवै-
श्ययोर्निवृत्त्यर्थम् सा च ऋमस्य भवति शाखात्तरात् । ननु तयोरपि नि-
धनविशेषविधानमस्ति संज्ञित्यै विवैश्यस्य (५.३-५) । उच्यते । क्षत्रियवैश्य-
योर्विशेषश्रवणमग्न्यङ्गसौत्रामणीविषयम् कुत एतत् अग्नौ हि तयोरपि प्राप्तिर-
स्ति । तस्माद्विकामस्य ब्राह्मणस्यैव नेतरयोर्वर्णयोरिति । सौणीति कर्मना-
मधेयम् तच्चेष्टिपशुसमुदायस्य संनिधानात् लिङ्गाच्च उभयं वै सौबन्धश्चेति
(१२.७.२.१२) । तथा चाचार्यप्रस्थानम् सौत्राभेदादिति (६.१) । एवं प्रातः उच्यते
त्रिपशोर्वा नामधेयम् कुत एतत् लिङ्गादेव आत्मा वैवयोधाश्चेत्यैन्द्रवायोधस-
व्यतिरिक्ते वस्तुनि सौत्रामणीशब्दमाहुः (१२.१.३.१६) तथा तद्यदेतत् सौत्रा-
धूपावभित इति (१६) सौत्रामणीशब्दं त्रिपशावेवाहुः । यच्चोक्तम् उभयंबन्धश्चे-
ति (१२.७.२.१२) तदितरेषामङ्गत्वेऽपि सम्भवत्येव यद्वा पयोग्रहसुराग्रहस-
म्बन्धेनोभयद्वया सौत्रामणीति । आचार्यप्रस्थानं तु प्रकरणोपलक्षणार्थम् । प्रयो-
जनम् त्रिपशोरेवात्तराये प्रयोक्तृत्वमिति । अग्निचित्सोमयाज्ञिसोमातिपूतसो-
मवामिनाम् ॥ २ ॥ एभिश्च निमित्तैः सौणी भवति । तत्राग्निचित्सोमयाज्ञीति ग्रह-
णम् अग्निमतः सोमस्याङ्गं यथा स्यादिति । स हि फलवान् निष्फलोऽग्निरिति । एवं
च सत्यग्निमतसोमयागान्ते सौणी भवति । ननु चानग्निमतोऽपि सोमस्याङ्गत्वेन सौ-
त्रामणी श्रूयते (१२.८.२.२) सोमेनेष्ट्वा सौत्रामण्या यजेतेति नैतदेवम् अग्निं चि-
त्वा सौण्या यजेतेत्यस्य वाक्यस्याग्निप्रकरणे श्रुतत्वात् तदङ्गता युक्ता यस्य प्रकरणम्
तस्यान्यद्विधीयमानं तदङ्गमेव भवतीति न्याय्यम् । सोमेनेष्ट्वा सौत्रामण्या यजेतेति
(१२.८.२.२) सौत्रामणीप्रकरणे पाठः तेन प्रस्तुतविपरिवृत्त्या सोमस्यैव सौत्रा-